

המוכר פירות פרק שני' הבא בתרא צב.

עין משפט
נור מזויה

א א מי פטוי מטה
מיכלה הַלְךָ סִמְחָה גְּדוֹלָה
ב קע טוֹשֶׁע חֲמֵת קַי לְגַד
קען גְּדוֹלָה:
ג ב מי סס כל ה טוֹשֶׁע
סס קענָה כ:
ה ג ד ה מי סס כל ה
טוֹשֶׁע סס קענָה:

רביינו גרשום

המורר פירוטה... בחתם לחבירו: וזרען ולא צמחו. פיל כי קפלקלון גינון. אפי' גוד ועת פשנת. מכר נוראי לאילמר נוראי דעשותן לאו לא אכילה קאי אלא זוריינה וזרעיה ולומר שפער לשליטה וזרועה קונה צמח אפי' הביים לא צמח אוון באחריו רדמי' ולממן ומונר כבשוו היזיר ולהלאלה בקעתה לו לאו זוריינה: ר"ש ב"ג אמר ונוגין השם שאקן אאנלון כל יוון ביוב אחוריוון. משש הדכאו ודי עלייה

ולכודו רודריהע בקי יהו
והונינו שפּירַה הָרָה לְהִיא
לְזָבֵחַ מְלָלָד וְשָׁעַת
אֲנוֹ בְּאַחֲרֵי מִשְׁמָשׁ
דָּאַיכְיָה עַקְבָּרְיָה לְאַכְלָה
אֲוֹ לְבִּיןְךָ פּוֹתָאָה: אַמְּרָה
הַמְּכֹרֶר כָּרְבָּרְמָאָה
פְּלִינְגִּי חִיאָה בְּרָבָּרְמָאָה
וְהַזְּהָה תְּהִיא בְּרָבָּרְמָאָה
אֵי דָּרְדָּיאָ זָהָן לְנָזְרָה
הַרְוִישָׁה עַמְּכָה בְּרָבָּרְמָאָה
שְׁמָמְאָה הָאָה וְדָאָה
טֻעַות הַוָּה. אַיְלְזָרְזָה
שְׁלִיחָה דָּבָן צָבָן
רָבָּה: אַל אַבְּגָרָה
דָּקְנָה לְהַלְכִי וְלְהַלְכִי
וְעַבְדָּה אַמְּהָה וְאַמְּהָה
לְהַרְדִּיאָה לְשִׁיחָה
לְלַיְאָה לְמִיקְסָה עַלְהָה דְּלַמְּתָה.
וְלִכְיָה סְפִּירָה לְהָה
לְדָלְצָוָן דָּרְדָּה בְּנָה הַוָּה
הַזְּקָחָה טְעוֹנָה
אָמָר בְּגָלְלָה לְמָרְדָּה לְזָרְזָה
לְשִׁיחָה: וְנִזְקָה
לְהַזְּוֹחֵה אַדְמִירָה יְהָבָה
אֲמָזָנָה דְּשָׁמְמָאָה וְאֵי
דְּבָרָה בְּשִׂירָה הַבָּה טָעַמָּה
רָבָּה. מְשִׁיעָה
דָּאַיְקָרָה בְּרוֹאָה לְאַכְלָה וּקְםָה
בְּרָאָה: לְמַאי פְּנַאי מִינָּה.
הַוָּאָה דְּרָמִי דְּרָמִי
בֵּין לְהַדְיָה בֵּין לְהַסְּרוֹתָה.
לְלַמְּרָה בְּמַאי פְּלִינְגִּי הָא
בְּשִׁיְלְזָבְוִי בְּנָה
וְלִמְקִינָה מַהְיָה דִּימָסְלָה.
שְׁמָשָׁה דְּטוֹרָה וְלְאַלְקוֹה
לְבָבָה וְלְזָוָה אַחֲרִילָה
לְהַבָּאָה וְלִמְקִינָה
וְמִשְׁשָׁה כְּפִי בְּרָבָּה
וְשְׁוֹרְבָּהָה (הַשְׁוֹרְבָּה) בְּרָבָּה
וְשְׁוֹרְבָּהָה (הַשְׁוֹרְבָּה) בְּרָבָּה

המוכר א' פירות להכברו וורען ולא צמהו
ואפלו ורע' פשtan אין חיב
באחריותן ר'ש בן גמליאל אומר ירעוני
ונינה שאין נאכלין חיב באחריותן: גמ'
איתמר ^(ט) המוכר שור להכברו נמצא נהן
רב אמר חבירו וה מוקח טעות ושמואל אמר
יכל לומר לו לשחתה מכברתו לך ^(ט) ולהיו
אי גברא דובין לנכמתא לכמתא אי
לודיא לרדייא יגברא דובין להבי ולהבי
לilioוי דמי היבי נינחו לא צרכא דאייקר
בישראל וכם ברדייא אי היבי למאי
ופקא מינה נפקא מינה לטרחה היבי דמי
אי.